

[Inger Stilling Pedersen]

ikke bliver en retrætepost for læger, men bliver besat med læger, der er i fuld vigør, er dygtige og forhåbentlig har god forstand på børn.

Vi kommer også til at se på tandlægesystemet. Vi finder, det er meget vigtigt, at småbørn kommer tidligt under kontrol. Jeg hører til dem, der har oplevet at få en 1. klasse, hvor børnene ikke havde flere tænder tilbage, så jeg er meget interesseret i, at det forebyggende arbejde fortsætter. Hvis man har prøvet at have to 1. klasser med års mellemrum og set den enorme forskel, der er, efter at det forebyggende arbejde er sat ind, måske ved 3-års-alderen, er man ikke i tvivl om, hvad den indsats betyder.

Vi mener også, det er vigtigt, at vi bevarer de unge mennesker i systemet, og vi kunne f.eks. også tænke os, at det blev i den kommunale tandpleje, og at de, der ønskede privat tandpleje, kun fik dækket de udgifter, kommunen havde haft i systemet. Vi finder altså, det er et utrolig vigtigt område.

På hospitalsområdet har vi foreslået, at kvinder ikke bliver tvangsudskrævet efter en fødsel, men får ret til at være på sygehuset i 2-3 døgn – det kan man jo diskutere. Nu har Århus i det mindste fundet ud af et døgn, og det er jo altid et fremskridt. Men det er meget forkasteligt, at vi ikke har råd til at give de relativt få børn, der bliver født her i Danmark, en god start. Det kan blive nogle dyre penge at spare.

Hvad angår samarbejdet mellem amterne og sygehusgrænserne, har vi udtalt, at det er meget vigtigt, at hver enkelt borger får tilbud om optimal behandling. Det får man ikke i dag. Man svigter specialhospitalet, som vi også har hørt CD's ordfører sige, og Kristeligt Folkeparti er indstillet på, at f.eks. epilepsihospitalet skal bestå. Forhåbentlig kan man klare det over finansloven et år eller to, ellers må man finde ud af at få det ind under ministerens ansvarsområde på en eller anden måde, sådan at det fortsat er sikret. Vi ved, hvad netop den sygdom har betydet og betyder, når det gælder livskvaliteten, for mange mennesker. Så vi svigter meget, hvis det hospital ikke fortsat kommer til at fungere.

Der er også andre specialhospitalet, som vi skal tage os af. Og hvis amterne ikke vil være med her – måske af økonomiske grunde – må vi gøre opmærksom på, at det kan blive en meget dyr besparelse. Når det gælder besparelser på sygehusområdet og på hele sundhedsområdet,

vil jeg vove at påstå, at disse besparelser ikke er reelle besparelser, men overflytninger, der måske medfører langt større udgifter på andre områder, f.eks. fordi mennesker ikke kan arbejde, skal have meget medicin eller andre forhold, som bevirker, at man får forøgede udgifter på andre områder.

Vi er alle sammen meget interesseret i at blive så sunde som overhovedet muligt. Vi er interesseret i, at det liv, vi nu har fået tildelt, bliver så godt som overhovedet muligt. Derfor skal vi støtte det forebyggende arbejde og forskningen, således at vi kan blive opmærksomme på sammenhængen mellem forskellige ting, og så man ikke står i hver sin fold og råber til hinanden, men finder ud af, hvordan tingene hænger sammen, og det sker bl.a. ved forskning, som man altså derfor heller ikke kan spare på.

Jeg håber, at den nye sundhedslov vil resultere i, at vi kan være med til at arbejde for, at den danske befolkning får mulighed for at blive sundere. Men selvfølgelig er det også op til den enkelte borger selv at varetage sin egen sundhed i så vidt omfang som overhovedet muligt.

Vi beklager også, som Socialdemokratiets ordfører sagde, at vi stadig væk ikke har et særligt nævn, der tager sig af alkoholproblemerne. Vi prøvede jo med et ændringsforslag, men det gik desværre ikke igennem. Vi mener, at problemerne på grund af alkoholmisbrug er nogle af vore allerstørste og dyreste problemer, som vi faktisk ikke ser alvorligt nok på. Vi kunne reducere sygehusudgifterne med betydelige summer, hvis vi virkelig kunne gøre noget effektivt her. Men vi går ind i og forventer et meget spændende og konstruktivt udvalgsarbejde, idet vi håber, at ministeren er parat til at medvirke til, at lovgivningen kan vedtages med et flertal – gerne et meget stort flertal, for det tror jeg at loven fortjener.

Ingrid Rasmussen (S):

Jeg vil tillade mig ved denne førstebehandling at gå lidt ind i substansen, nærmere betegnet kapitel 10 vedrørende patientbefordring.

Ministeren har ofret fem linier på det i forslaget nu, og det synes jeg er for lidt. Ikke kun, fordi det er fem linier, men fordi de ikke siger noget særligt.

Jeg synes, at der i kapitel 10 om patientbefordring er behov for en definition af vores am-